

GALERIE-NE.CZ

Galerie osobností,
které se nebály jít
proti proudu

Gabriela Vágnerová: Nenechala jsem se vylekat

Ne špatným prognózám

Je vám 23 let. Pátek večer, pohoda, dobrá nálada. Nic zlého netuše se chystáte na večírek. Z čista jasna se vám udělá strašně špatně. Tak špatně, že „růžová pilulka spásy“ ani omylem nezabírá. Když začnete zvracet krev, kamarádi konečně volají záchranku. Ztrácíte vědomí a místo plánované party se probudíte v nemocnici s „rozpáraným“ břichem. Diagnóza: endometrióza. Prognóza: nikdy nebudete mít děti. v

„Pokud chcete zůstat na živu, musíme vám vyvolat umělý přechod.“ Právě tuhle větu uslyšela Gabriela od lékaře, když se probírala po operaci, na kterou má nesmazatelnou vzpomínku – obří jizvu, větší než po císařském řezu... „Umiš si asi představit, že přesně takovou jobovku chce 23letá holka slyšet. Obzvlášť poté, co se v pátek večer v klídku chystala na to, jak si užije pořádnou party,“ směje se třicetiletá bylinkářka, dnes již s nadhledem.

vydáno 15. 6. 2014

To, že s ní možná není něco úplně v pořádku, tušila už od třinácti let, kdy začala poprvé menstruat. „Měla jsem obrovské bolesti, často jsem zvracela, omdlívala... Gynekologové na mně tehdy nenašli nic zvláštního. Prostě nad tím mávli rukou s tím, že menstruace přeci není nemoc.“ Gabriela mávla rukou spolu s nimi a mládí na Ibalginech brala jako nutnou daň. Za co vlastně nevěděla.

Gabriela Vágnerová (* 1984)

- Narodila se v Olomouci české mamince a libyjskému tatínkovi. Exotická vizáž nebyla na malém městě tím nejlepším vkladem a Gabriela se tak musela vyrovnávat s nepříjemnými pohledy a rasistickými komentáři.
- Vystudovala soukromou školu podnikání a řízení firem, obor reklama v podnikání. Dnes na tuto zkušenost vzpomíná se smíchem: „Čtyři roky mě učili okrádat lidi, ale naštěstí to ve mně nezanechalo žádné hlubší stopy.“
- Celé dospívání čelila nesnesitelným bolestem, jejichž původcem byla endometrióza – více o nemoci najdete na: <http://www.endometrioza.cz/> I když jí choroba ve 23 letech málem zabila a lékaři jí dávali nulové šance na otěhotnění, nezalekla se a hledala alternativní řešení.
- O bylinky a zkušenosti našich babiček se začala zajímat již před osmi lety a během této doby nasbírala kromě mnoha zkušeností také spoustu spokojených „pacientů“, kterým její čistě přírodní výrobky pomohly od dermatologických potíží, bolestí kloubů či s odstraněním jizev. Nedávno začala pořádat kurzy domácí výroby mýdel a mastí.

Problémy s bolestivým cyklem se s ní táhly celé dospívání. Laparoskopické odstranění tří cyst bylo prvním varováním, do zákoutí Gabrielina břicha i přes to nikdo zvědavě nenahlížel. O endometrióze se toho totiž tenkrát ještě příliš mnoho nevědělo. Až po pátečním kolapsu a akutní operaci, během které málem umřela, vyšlo najevo, že její děložní výstelka expanduje i mimo svůj „klasický terén“ a působí rozsáhlé srůsty na vaječnicích i na začátku tlustého střeva. Záhada nesnesitelných bolestí byla objasněna. Spolu s vyzrazeným tajemstvím však bylo Gabriele řečeno, že s normálním životem se může okamžitě rozloučit.

Následovala léčba injekcemi snižujícími hladinu ženského hormonu estradiolu. Přípravek, jehož cílem bylo vyvolat umělý přechod, píchali mladé ženě každý měsíc. Peklo nastalo zanedlouho po první aplikaci. „Často jsem měla tak strašné návaly horka, že jsem se musela uprostřed ulice okamžitě svléknout do tílka. A to bylo několik stupňů pod nulou.“

Několikrát za noc propotila kompletně celou postel. Postupem času přicházela o vlasy a začaly se jí rozpadat zuby. „Ty bývaly moje chlouba, neměla jsem do té doby ani jeden kaz,“ vzpomíná. K fyzickým reakcím se velmi záhy připojily i změny psychické. Úzkost, totální ztráta sebevědomí, plačtivost, popudlivost, šílené výkyvy nálad pozvolna přecházející v depresi a myšlenky na sebevraždu... „Bylo to jako by se ze mě během jednoho měsíce stala padesátiletá ženská. Ta ale na rozdíl ode mě s přechodem počítá, má šanci se na něj pozvolna připravit, není to pro ní takový šok. Tenkrát opravdu nechybělo málo, abych skončila na psychiatrii. Pocity, kdy se sama sebe ptáte, proč tu ještě zacláníte, když jste jako žena totálně odepsaná, jsou zdravější částí populace asi obtížně zprostředkovatelné...“

Když po roce náročné léčby mířila do nemocnice na dvanáctou injekci, říkala si, že už další dávku „chemie“ píchanou přímo do břicha nezvládne... Ošetřujícímu lékaři tehdy oznámila, že tahle je její poslední. Přestože si za svým NE stála, nechtěla riskovat vlastní život – bez doprovodné léčby totiž hrozilo, že se bude endometrióza rychle šířit a ložiska mohou kdykoliv popraskat. Jako alternativu jí předepsali velmi silnou hormonální antikoncepci, která měla problémy mírnit. Gabriela na řešení přistoupila, ale zároveň si řekla, že se nevzdá a zkusí to po svém.

Orazítkovaný recept nevyhodila, spolu s polykáním pilulek však přestala kouřit, radikálně změnila jídelníček, vyškrtla téměř všechny průmyslově zpracované potraviny i běžně dostupnou kosmetiku a začala se intenzivně zajímat o možnosti alternativní léčby. Informace čerpala výhradně na anglicky psaných stránkách. Důvod byl prostý – na

českých webovkách se v té době vyskytovaly jen příběhy nešťastných žen, které nevěděly, kudy kam. A mezi ně se Gabriela řadit nechtěla.

Pravidelná aplikace bylinek a konopné masti nejprve nepřinášela žádné výsledky. Nemoc stagnovala. „I když se zlepšení nedostavovalo, ani na minutu jsem to nevzdávala. Naopak jsem se snažila seznámit se všemi dostupnými řešeními. Dál jsem věřila, že jednoho dne nastane obrát.“ Gabriela skutečně nečekala dlouho a na dalším ultrazvuku již hlásili zlepšení o 20 %. Nebyla to náhoda, lepší výsledky následovaly i během dalších prohlídek. „Hodně mě tehdy zarazil přístup nemocničního personálu, který se místo toho, aby mě v mém úsilí podpořil, dál tvářil strašně skepticky. To jejich ‚holka nedávej si s takovouhle diagnózou žádný naděje‘ mi ubíralo hodně víry i energie,“ přiznává.

A tak se jednoho dne sbalila a odjela k moři. Hormonální léčbu doma nenechala, ale řekla si, že to zkusí znovu a lépe. Že se nenechá zbytečně děsit a už vůbec nechce někomu cizímu dovolit, aby jí bral víru v to, že se může něco změnit k lepšímu. Byť to půjde pomalu a těžce. Více než rok se v nemocnici neukázala. Po návratu šla na kontrolu, kde k velkému úžasu ošetřujícího lékaře zjistili radikální zlepšení. To, jak přesně k němu došlo, je z vědeckého pohledu tak trochu mezi nebem a zemí, i když Gabriela o důvodech nepochybuje. „Prostě jsem všechny ty negativní prognózy odmítla a nenechala se nacpat do škatulky nemocné chudinky.“

Výrazné zlepšení zdravotního stavu tak dle bylinkářky začalo především změnou myšlení. Uzdravení brala jako osobní výzvu a pořád si opakovala, že smířit se s tou nejhorší prognózou a rezignovaně se do ní položit přeci umí každý.“ Dál svědomitě pokračovala v alternativní léčbě, hlídala si to, co jí a jak o svém těle přemýšlí. Začala se více zajímat o svoje ženství a prostřednictvím seminářů rozvíjet jeho opomíjené aspekty.

Po roce intenzivních meditací, alternativní přírodní léčby a práce se ženskou energií se v jejím životě naskytla neplánovaná příležitost otěhotnět. „Chlapi se mi normálně moc nelíbí, ale tenhle v sobě měl něco zvláštního,“ směje se při vzpomínce na setkání s dredatým Jamajčanem, který Prahou loni na jaře původně jen projížděl. Ačkoli to žádná z počátečních lékařských prognóz nepřípouštěla, vše šlo mnohem rychleji než u leckteré zdravé ženy a Gabrielino NE se tak již brzy zhmotní v synovi, který má přijít na svět v průběhu dubna.

P. S. Malý Gabriel se narodil 15. 4. 2014, zcela zdravý a s úctyhodnou váhou 4,3 kg. Kromě spousty radosti přinesl poselství, že někdy se vyplatí to NEvzdat!

Autor: Eva Karlasová

Foto: Jana Kusalová

Obsah těchto webových stránek je zveřejněn pod licencí Creative Commons, typ BY, pokud není uvedeno jinak. Tato licence dovoluje uživatelům s obsahem těchto webových stránek dále pracovat a případně jej upravovat (klikněte pro detaily: <http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/cz/>).

[zobrazit více](#)